

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๕/ ๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓๔/๒๕๕๑

วันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคดีตามคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดส่งคดีตามคำร้องของนายนิติธร ล้ำเหลือ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

นายนิติธร ล้ำเหลือ ได้ยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรี (นายสมักร สุนทรเวช) ต่อศาลปกครองสูงสุด ขอให้เพิกถอนประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกาศ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ ประธานศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า ประกาศดังกล่าวเป็นการกระทำทางปกครอง ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากประกาศดังกล่าวจึงอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ ประกอบกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ การที่พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำตามพระราชกำหนดนี้ ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ

- ๒ -

ทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ถือได้ว่าเป็นการจำกัดอำนาจการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ และเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด เพื่อขอให้ศาลปกครองสูงสุดเพิกถอนประกาศในสถานการณ์ฉุกเฉิน ที่ออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๕ และศาลปกครองสูงสุด เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๖ แห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ทั้งยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัตินี้มาก่อน ศาลปกครองสูงสุดจึงส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยกรณีจึงต้องด้วยหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๗ ที่ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

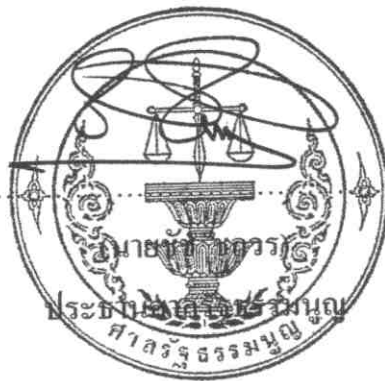
ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปมีว่า พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันได้มีประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๑ โดยได้ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ ออกมาใช้บังคับ จึงมีผลทำให้ประกาศดังกล่าวไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป

- ๓ -

เมื่อพิเคราะห์คำร้องแล้ว เห็นว่า เหตุในการที่ผู้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ขอให้เพิกถอนประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินได้หมดไปแล้ว จึงมิได้มีประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องพิจารณาเพิกถอนประกาศดังกล่าวอีก กรณีจึงไม่เป็นประโยชน์แก่คดีตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยต่อไป จึงให้มีคำสั่งจำหน่ายคำร้อง

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๒)

(นายจรรย์ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรรย์ อินทजार)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุฬา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวัตน์ สร้อยพิสุทธิ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพงษ์ ไช้มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ